Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 21. decembra 2021 *

„Odvolanie – Hospodárska a menová únia – Banková únia – Ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (MRU) – Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) – Postup riešenia krízových situácií uplatniteľný v prípade zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania určitého subjektu – Schválenie nástroja riešenia krízových situácií vo vzťahu k spoločnosti Banco Popular Español SA – Nástroj odpredaja obchodnej činnosti – Odpísanie a konverzia nástrojov vlastného kapitálu – Nariadenie (EÚ) č. 806/2014 – Článok 20 – Pojem ‚konečné ocenenie' – Dôsledky – Odmietnutie alebo neuskutočnenie konečného *ex post* ocenenia – Opravné prostriedky – Žaloba o neplatnosť"

Vo veci C-934/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktoré 20. decembra 2019 podali:

Algebris (UK) Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

Anchorage Capital Group LLC, so sídlom v New Yorku, (Spojené štáty),

v zastúpení: T. Soames, advokát, R. East, solicitor, N. Chesaites, advocaat, a D. Mackersie, barrister,

odvolateľky,

ďalší účastník konania:

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: J. King, L. Pogarcic Mataija a E. Muratori, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H-G. Kamann, L. Hesse, Rechstanwälte, a F. Louis, avocat,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal, vykonávajúca funkciu predsedu tretej komory, sudcovia J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi a N. Wahl (spravodajca),

* Jazyk konania: angličtina.

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní z 8. júla 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC navrhujú zrušenie uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 10. októbra 2019, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/SRB (T-2/19, neuverejnené, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2019:741), ktorým tento súd zamietol ich žalobu o neplatnosť údajného odmietnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) vykonať konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular Español SA (ďalej len „Banco Popular“), o ktorom boli informované listom z 18. decembra 2018, ako neprípustnú.

Právny rámec

2 Podľa odôvodnenia 64 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1):

„Je dôležité, aby sa pri zlyhaní subjektu zaúčtovali straty. Ocenenie aktív a pasív zlyhávajúcich subjektov by malo vychádzať zo spravodlivých, obozretných a realistických predpokladov v okamihu, keď sa nasadzujú nástroje riešenia krízových situácií. Finančná situácia subjektu by však nemala ovplyvniť hodnotu pasív pri oceňovaní. V naliehavých prípadoch by malo byť možné, aby Jednotná rada vykonala rýchle ocenenie aktív alebo pasív zlyhávajúceho subjektu. Toto ocenenie by malo byť predbežné a malo by sa uplatňovať až do okamihu, keď sa vykoná nezávislé ocenenie.“

3 Nariadenie č. 806/2014 obsahuje článok 20 s názvom „Oceňovanie na účely riešenia krízovej situácie“, podľa ktorého:

„1. Jednotná rada pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečuje, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu, vrátane Jednotnej rady a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, a od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2.

2. S výhradou odseku 15 sa ocenenie pri splnení všetkých požiadaviek stanovených v odsekoch 1 a 4 až 9 považuje za konečné.

3. Ak nezávislé ocenenie v súlade s odsekom 1 nie je možné, Jednotná rada môže uskutočniť predbežné ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2 v súlade s odsekom 10 tohto článku.

4. Cieľom oceňovania je posúdiť hodnotu aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2, ktorý spĺňa podmienky riešenia krízových situácií uvedené v článkoch 16 a 18.

5. Účelom oceňovania je:

a) podložiť informáciami určenie, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov;

b) ak sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom uvedeným v článku 2;

c) ak sa uplatňuje právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu zrušenia nástrojov vlastníctva alebo zníženia podielov nástrojov vlastníctva vydaním nových nástrojov vlastníctva [alebo zriedenia ich hodnoty – *neoficiálny preklad*], ako aj o rozsahu odpísania alebo konverzie relevantných kapitálových nástrojov;

…

g) vo všetkých prípadoch zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v okamihu uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

6. Bez toho, aby tým bol dotknutý rámec [Európskej ú]nie pre štátnu pomoc, sa ocenenie v prípade potreby zakladá na obozretných predpokladoch, okrem iného pokiaľ ide o miery zlyhania a závažnosti strát. Pri ocenení sa nepredpokladá, že by sa subjektu uvedenému v článku 2 v budúcnosti, od okamihu prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, mohla poskytnúť akákoľvek mimoriadna verejná finančná podpora alebo núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity alebo akákoľvek núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá s neštandardnou zábezpekou, splatnosťou a podmienkami úrokových sadzieb. …

…

7. Oceňovanie dopĺňajú tieto informácie z účtovných kníh a záznamov subjektu uvedeného v článku 2:

a) aktualizovaná súvaha a správa o finančnej pozícii subjektu uvedeného v článku 2;

b) analýza a odhad účtovnej hodnoty aktív;

c) zoznam neuhradených súvahových a podsúvahových záväzkov vykázaných v účtovných knihách a záznamoch subjektu uvedeného v článku 2, pričom sa uvedie informácia o príslušných úveroch a hierarchii pohľadávok podľa článku 17.

…

9. Pri oceňovaní sa uvádza ďalšie rozdelenie veriteľov na triedy v súlade s hierarchiou pohľadávok podľa článku 17 a odhadované zaobchádzanie, ktoré by sa podľa očakávaní uplatňovalo na každú triedu akcionárov a veriteľov v prípade, ak by sa subjekt uvedený v článku 2 zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania. Uvedený odhad nesmie ovplyvniť uplatňovanie pravidla ‚žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia' uvedeného v článku 15 ods. 1 písm. g).

10. Ak vzhľadom na naliehavosť okolností daného prípadu buď nie je možné splniť požiadavky stanovené v odsekoch 7 a 9, alebo sa uplatňuje odsek 3, vykoná sa predbežné ocenenie. Toto predbežné ocenenie spĺňa požiadavky stanovené v odseku 4 a v maximálne reálnej miere za daných okolností aj požiadavky stanovené v odsekoch 1, 7 a 9.

Predbežné oceňovanie uvedené v prvom pododseku zahŕňa rezervu na dodatočné straty spolu s primeraným odôvodnením.

11. Oceňovanie, ktoré nespĺňa všetky požiadavky stanovené v odsekoch 1 a 4 až 9, sa považuje za predbežné, až kým nezávislá osoba uvedená v odseku 1 nevykoná oceňovanie, ktoré je plne v súlade so všetkými požiadavkami stanovenými v uvedených odsekoch. Takéto konečné *ex post* ocenenie sa vykoná čo najskôr. Môže sa vykonať buď oddelene od ocenenia uvedeného v odsekoch 16, 17 a 18, alebo súčasne s uvedeným ocenením a rovnakou nezávislou osobou, ale musí byť od neho odlíšené.

Účelom konečného *ex post* ocenenia je:

a) zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v účtovných knihách daného subjektu;

b) podložiť informáciami rozhodnutie odpísať [opätovne pripísať – *neoficiálny preklad*] pohľadávky veriteľov alebo zvýšiť hodnotu vyplatenej protihodnoty, a to v súlade s odsekom 12 tohto článku.

12. V prípade, že odhad čistej hodnoty aktív subjektu uvedeného v článku 2 na základe konečného *ex post* ocenenia je vyšší než odhad čistej hodnoty aktív daného subjektu na základe predbežného ocenenia, Jednotná rada môže od vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií požadovať, aby:

a) vykonal právomoc zvýšiť hodnotu nárokov veriteľov alebo vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov;

b) dal inštrukcie preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív, aby v súvislosti s aktívami, právami alebo záväzkami vyplatili inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ďalšiu protihodnotu alebo aby prípadne v súvislosti s nástrojmi vlastníctva takúto protihodnotu vyplatili vlastníkom týchto nástrojov vlastníctva.

13. Bez ohľadu na odsek 1 predbežné ocenenie vykonané v súlade s odsekmi 10 a 11 predstavuje pre Jednotnú radu platný základ pre prijatie rozhodnutia o opatreniach na riešenie krízových situácií vrátane žiadosti, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií prevzali kontrolu

nad zlyhávajúcou inštitúciou, alebo pre výkon právomocí odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

14. Jednotná rada zavedie a uplatňuje mechanizmy s cieľom zabezpečiť, aby bolo posúdenie uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov v súlade s článkom 27 a ocenenia uvedeného v odsekoch 1 až 15 tohto článku založené na informáciách o aktívach a pasívach inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré musia byť v čo najväčšej miere aktuálne a komplexné.

15. Oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje. Ocenenie samo o sebe nepodlieha samostatnému právu na opravný prostriedok, ale môže byť predmetom opravného prostriedku spolu s rozhodnutím Jednotnej rady.

16. Na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, Jednotná rada zabezpečuje, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba uvedená v odseku 1 hneď po tom, ako sa vykoná opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie sa odlišuje od oceňovania vykonaného podľa odsekov 1 až 15.

17. Pri oceňovaní uvedenom v odseku 16 sa určuje:

a) ako by sa s akcionármi a veriteľmi alebo relevantnými systémami ochrany vkladov zaobchádzalo, ak by inštitúcia uvedená v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorou sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vstúpila do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií;

b) ako sa s akcionármi a veriteľmi skutočne zaobchádzalo pri riešení krízovej situácie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a

c) či existuje nejaký rozdiel medzi zaobchádzaním podľa písmena a) tohto odseku a zaobchádzaním podľa písmena b) tohto odseku.

…“

Okolnosti predchádzajúce sporu

4 Okolnosti predchádzajúce sporu boli uvedené v bodoch 1 až 20 napadnutého uznesenia a pre potreby tohto konania ich možno zhrnúť takto.

5 Odvolateľky Algebris (UK) a Anchorage Capital Group sú správcami investičných fondov, ktoré vlastnili rôzne druhy nástrojov vlastného kapitálu spoločnosti Banco Popular, keď bol vo vzťahu k tejto spoločnosti prijatý nástroj riešenia krízových situácií na základe nariadenia č. 806/2014.

6 Na účely prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie sa pristúpilo k oceneniu spoločnosti Banco Popular podľa článku 20 nariadenia č. 806/2014. Na tento účel boli najprv vypracované dve správy.

7 Prvú správu (ďalej len „prvá správa o ocenení“) s dátumom 5. júna 2017 vypracovala SRB na základe článku 20 ods. 5 písm. a) tohto nariadenia a jej cieľom bolo poskytnúť údaje umožňujúce určiť, či boli splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií, ako ich definuje článok 18 ods. 1 uvedeného nariadenia.

8 Druhá správa (ďalej len „druhá správa o ocenení“) s dátumom 6. júna 2017 bola vypracovaná nezávislým expertom podľa článku 20 ods. 10 uvedeného nariadenia. Cieľom tohto ocenenia bolo oceniť hodnotu aktív a pasív spoločnosti Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi, ak by sa na Banco Popular vzťahovalo bežné konkurzné konanie, ako aj identifikovať informácie umožňujúce prijať rozhodnutie týkajúce sa akcií a nástrojov vlastníctva, ktoré sa majú previesť, a umožňujúce SRB definovať obchodné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

9 Dňa 7. júna 2017 SRB prijala rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o prijatí opatrenia na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular (ďalej len „rozhodnutie o riešení krízovej situácie“). V ten istý deň Európska komisia prijala rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español SA (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15). V ten istý deň Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (fond pre nariadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, ďalej len „FROB“) prijal opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

10 Podľa znenia článku 5 ods. 1 rozhodnutia o riešení krízovej situácie:

„Nástroj riešenia krízovej situácie uplatňovaný na Banco Popular spočíva v odpredaji obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa. Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov sa uskutoční ihneď pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

11 Článok 6 rozhodnutia o riešení krízovej situácie, týkajúci sa odpísania kapitálových nástrojov a nástroja odpredaja obchodnej činnosti, obsahuje odsek 1, podľa ktorého SRB v podstate rozhodne:

„a) najprv odpísať nominálnu hodnotu základného imania spoločnosti Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo bude viesť k zrušeniu 100 % akcií spoločnosti Banco Popular;

b) následne konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie na novo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ‚nové akcie I‘;

c) následne odpísať nominálnu hodnotu ‚nových akcií I‘ na nulu, čo bude viesť k zrušeniu 100 % týchto ‚nových akcií I‘;

d) napokon konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov kapitálu Tier 2 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie na novo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ‚nové akcie II‘.“

12 Podľa článku 6 ods. 3 rozhodnutia o riešení krízovej situácie sú tieto opatrenia týkajúce sa odpísania a konverzie založené na druhej správe o ocenení, ktoré potvrdzujú výsledky transparentného a otvoreného procesu predaja uskutočneného zo strany FROB.

13 V článku 6 ods. 5 rozhodnutia o riešení krízovej situácie SRB tiež nariadila, že „nové akcie II“ sa prevedú na Banco Santander SA (ďalej len „Banco Santander“) nezaťažené a bez akýchkoľvek práv tretej osoby výmenou za zaplatenie kúpnej ceny vo výške 1 eura, pričom sa spresnilo, že nadobúdateľ už súhlasil s prevodom.

14 Dňa 17. augusta 2017 podali odvolateľky na Všeobecný súd žalobu zapísanú do registra pod spisovou značkou T-570/17, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia o riešení krízovej situácie. V ten istý deň tiež podali žalobu zapísanú do registra pod spisovou značkou T-575/17, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia 2017/1246.

15 Dňa 14. júna 2018 SRB dostala konečnú správu nezávislého experta o ocenení, uvádzanú článkom 20 ods. 16 a 17 nariadenia č. 806/2014, ktorej cieľom je určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi dotknutými nástrojom riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular zaobchádzalo lepšie, ak by táto inštitúcia bola subjektom bežného konkurzného konania (ďalej len „tretia správa o ocenení“).

16 Dňa 2. augusta 2018 SRB zaslala list nezávislému expertovi, ktorý bol formulovaný takto:

„Po dôkladnom preskúmaní právneho rámca sa SRB vzhľadom na okolnosti riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular domnieva, že nie je potrebné pripraviť konečné *ex post* ocenenie uvedené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 najmä preto, že uskutočnenie takéhoto ocenenia nemôže mať vplyv na prevod spoločnosti Banco Popular na Banco Santander, ktorý stanovil trhovú cenu spoločnosti Banco Popular ako subjektu v rámci otvoreného, spravodlivého a transparentného postupu.“

17 Dňa 7. augusta 2018 SRB uverejnila oznámenie týkajúce sa jej „oznámenia... z 2. augusta 2018, ktoré sa týka jej predbežného rozhodnutia o tom, či je potrebné vyplatiť náhradu zainteresovaným stranám a veriteľom, pri ktorých sa zmenili opatrenia na riešenie krízových situácií týkajúce sa spoločnosti Banco Popular…, a začatia procesu práva na vypočutie (SRB/EES/2018/132)“ (Ú. v. EÚ C 277 I, 2018, s. 1), pričom k tomuto oznámeniu pripojila tretiu správu o ocenení. Uvádza najmä toto:

„Z [tretej] správy o ocenení… vyplýva, že neexistuje žiadny rozdiel medzi skutočným zaobchádzaním s dotknutými zainteresovanými stranami a veriteľmi a zaobchádzaním v prípade, ak by inštitúcia k dátumu riešenia krízovej situácie bola subjektom bežného konkurzného konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti SRB v oznámení predbežne rozhodla, že… nie je potrebné vyplatiť náhradu dotknutými zainteresovaným stranám a veriteľom.

S cieľom prijať konečné rozhodnutie o potrebe vyplatenia náhrady SRB prostredníctvom oznámenia vyzýva dotknuté zainteresované strany a veriteľov, aby vyjadrili svoj záujem o uplatnenie práva na vypočutie v súvislosti s uvedeným predbežným rozhodnutím SRB, a to prostredníctvom konzultačného postupu…“

18 Dňa 28. septembra 2018 sa Banco Santander v nadväznosti na zlúčenie stala univerzálnou právnou nástupkyňou spoločnosti Banco Popular. V tomto rámci FROB udelil svoj súhlas s prevodom nových akcií spoločnosti Banco Popular vyplývajúcich z konverzie nástrojov kapitálu Tier 2 na spoločnosť Banco Santander.

19 Listom z 3. októbra 2018 adresovaným SRB odvolateľky uviedli, že prvá a druhá správa o ocenení boli predbežné, a pripomenuli, že podľa článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 „konečné *ex post* ocenenie sa vykoná čo najskôr“. Poznamenali, že SRB neoznámila, kedy budú dostupné konečné verzie týchto správ, a že sa prostredníctvom španielskej tlače oboznámili s listom, ktorý SRB zaslala Všeobecnému súdu, podľa ktorého sa konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular neuskutočnilo. Požiadali SRB, aby po prvé potvrdila túto informáciu, aby po druhé uverejnila alebo im doručila kópiu tohto listu a aby po tretie uviedla dôvody rozhodnutia nevykonať konečné *ex post* ocenenie.

20 Dňa 16. októbra 2018 SRB uverejnila na svojej internetovej stránke list z 2. augusta 2018, uvedený v bode 16 tohto rozsudku.

21 Listom z 25. októbra 2018 SRB odpovedala na list odvolateliek z 3. októbra 2018. Po prvé uviedla, že nie je schopná komentovať, uverejniť alebo odhaliť informáciu uvedenú v dokumente, ktorý bol predložený Všeobecnému súdu v rámci prebiehajúceho konania. Po druhé, pokiaľ ide o žiadosť odvolateliek o uvedenie dôvodov, pre ktoré sa SRB rozhodla nepristúpiť ku konečnému *ex post* oceneniu, SRB ich informovala o uverejnení listu z 2. augusta 2018 zaslaného nezávislému expertovi na svojej internetovej stránke.

22 Listom zo 16. novembra 2018 adresovaným SRB odvolateľky pripomenuli obsah svojho listu z 3. októbra 2018. Spochybnili tiež obsah odpovede, ktorú im SRB poskytla 25. októbra 2018, najmä v rozsahu, v akom sa odvolávala na existenciu prebiehajúceho konania, aby z toho dôvodu odmietla oznámiť list zaslaný Všeobecnému súdu alebo jeho obsah v rozpore s povinnosťou odôvodnenia, a skutočnosť, že SRB odkázala na obsah listu z 2. augusta 2018. Odvolateľky uviedli, že hoci SRB odmietla potvrdiť alebo výslovne poprieť, či sa rozhodla nevypracovať konečné *ex post* znenie prvej a druhej správy o ocenení, považovali tento list z 2. augusta za dodatočné potvrdenie skutočnosti, že sa to rozhodla neurobiť. Dodali, že ak by to tak bolo, znamenalo by to porušenie článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014. Tiež spresnili, že uvedený list nemožno považovať za „uverejnený“ na internetovej stránke SRB, keďže k nemu mohli mať prístup až s použitím výrazu pre vyhľadávanie „Deloitte“. Dospeli k záveru, že tento list nespĺňa povinnosť odôvodnenia. Odvolateľky tak požiadali SRB, aby im výslovne potvrdila, že prijala rozhodnutie nevypracovať konečné *ex post* znenie týchto správ o ocenení, a v tomto prípade im predložiť kópiu tohto rozhodnutia.

23 Listom z 18. decembra 2018 SRB odpovedala na list odvolateliek zo 16. novembra 2018. Pripomenula ich žiadosti z 3. októbra 2018 a odpoveď uvedenú v liste z 25. októbra 2018. Uviedla, že odvolateľky vo svojom liste zo 16. novembra 2018 zopakovali svoju žiadosť o potvrdenie, že prijala rozhodnutie nevypracovať konečné *ex post* znenie prvej a druhej správy o ocenení. Pripomenula, že jej list z 25. októbra 2018 jasne obsahuje jej stanovisko v tejto súvislosti a odkazuje na list adresovaný nezávislému expertovi, v ktorom boli uvedené dôvody, pre ktoré sa neuskutočnilo konečné *ex post* ocenenie.

24 SRB uviedla, že svojím listom z 25. októbra 2018 si splnila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ v rozsahu, v akom odkazovala na list adresovaný tomuto expertovi, ktorý samotný obsahoval dôvody jej rozhodnutia nepristúpiť ku konečnému *ex post* oceneniu. Uviedla, že odvolateľky s týmito dôvodmi mohli nesúhlasiť, ale že to neznamená, že jeho list nebol odôvodnený. Napokon spochybnila tvrdenia odvolateliek, podľa ktorých list zaslaný nezávislému expertovi nebol uverejnený na jej internetovej stránke.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnuté uznesenie

25 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. januára 2019 odvolateľky podali žalobu o zrušenie „rozhodnutia SRB oznámeného prvým listom z 18. decembra 2018 nevykonať konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular“.

26 Napadnutým uznesením Všeobecný súd zamietol žalobu ako neprípustnú z dôvodu, že odvolateľky nemajú aktívnu legitimáciu, keďže neboli priamo dotknuté rozhodnutím SRB neuskutočniť konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular, pretože toto rozhodnutie nevyvolávalo právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť ich právne postavenie.

27 V tejto súvislosti Všeobecný súd na úvod usúdil, že vzhľadom na námietku neprípustnosti vznesenú zo strany SRB, založenú na nedostatku aktívnej legitimácie odvolateliek, bolo potrebné najskôr preskúmať, či ich právna situácia bola ovplyvnená jednak rozhodnutím nepristúpiť ku konečnému *ex post* oceneniu spoločnosti Banco Popular a jednak prípadnou náhradou, ktorá z toho vyplýva.

28 Všeobecný súd po tom, čo vysvetlil obsah článku 20 ods. 11 a 12 nariadenia č. 806/2014, poznamenal, že konečné *ex post* ocenenie má dva ciele. Uviedol, že odvolateľky netvrdia, že prvý cieľ uvedený v článku 20 ods. 11 písm. a) nariadenia č. 806/2014 a smerujúci k tomu, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 tohto nariadenia plne zaúčtovali v účtovníctve dotknutého subjektu, bol v prejednávanej veci uplatniteľný.

29 Spresnil, že na základe uplatnenia rozhodnutia o riešení krízovej situácie v dôsledku výkonu právomoci odpísania a konverzie nástrojov vlastného kapitálu spoločnosti Banco Popular boli všetky akcie spoločnosti Banco Popular prevedené na spoločnosť Banco Santander prostredníctvom nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Z toho vyvodil, že Banco Santander mala povinnosť zabezpečiť, aby pri konsolidácii aktív a pasív spoločnosti Banco Popular bola v účtovníctve zohľadnená akákoľvek prípadná utrpená strata.

30 Pokiaľ ide o druhý cieľ, uvedený v článku 20 ods. 11 písm. b) nariadenia č. 806/2014, ktorý spočíva v poskytnutí údajov umožňujúcich vysloviť sa k opätovnému pripísaniu pohľadávok alebo zvýšeniu hodnoty vyplatenej protihodnoty, Všeobecný súd zdôraznil, že toto ustanovenie sa má vykladať s prihliadnutím na článok 20 ods. 12 tohto nariadenia, podľa ktorého ak po konečnom *ex post* ocenení odhad vyplývajúci z tohto ocenenia je vyšší ako odhad vyplývajúci z predbežného ocenenia, SRB môže od vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií požadovať, aby zvýšil hodnotu nárokov veriteľov alebo vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, alebo dať inštrukcie preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív, aby inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, vyplatili ďalšiu protihodnotu.

31 Keďže toto posledné uvedené ustanovenie výslovne uvádza predpoklady, pri ktorých možno náhradu zvýšením hodnoty pohľadávok alebo vyplatením ďalšej protihodnoty poskytnúť v nadväznosti na konečné *ex post* ocenenie, a to len vtedy, ak je nástrojom riešenia krízovej situácie uplatneným na subjekt buď nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov stanovený v článku 27 nariadenia č. 806/2014, alebo nástroj preklenovacej inštitúcie uvedený v článku 25 tohto nariadenia, alebo nástroj oddelenia aktív uvedený v článku 26 uvedeného nariadenia, Všeobecný súd poznamenal, že tieto nástroje riešenia krízovej situácie neboli v danom prípade uplatnené, pretože nástroj riešenia krízovej situácie prijatý voči spoločnosti Banco Popular bol

nástrojom odpredaja obchodnej činnosti uvedeným v článku 24 nariadenia č. 806/2014, a že uplatnenie tohto nástroja viedlo k predaju celej spoločnosti Banco Popular spoločnosti Banco Santander.

32 Všeobecný súd teda konštatoval, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti uplatnený na Banco Popular nepatrí medzi prípady uvedené v článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014, v ktorých možno vyplatiť náhradu v nadväznosti na konečné *ex post* ocenenie, a okrem toho, že toto ustanovenie neumožňuje odškodnenie bývalých akcionárov a veriteľov subjektu, ktorého nástroje vlastného kapitálu boli úplne konvertované, odpísané a prevedené na tretiu osobu.

33 Všeobecný súd ďalej odmietol tvrdenie odvolateliek, podľa ktorého neexistencia konečného *ex post* ocenenia mohla ovplyvniť situáciu fondov, ktoré zastupujú, keďže mala za následok vylúčenie preskúmania opätovného pripísania hodnoty ich nástrojov dodatočného vlastného kapitálu Tier 1 a ich nástrojov kapitálu Tier 2 alebo zvýšenia protihodnoty vyplácanej spoločnosťou Banco Santander.

34 Domnieval sa, že týmto tvrdením odvolateľky v podstate tvrdia, že ak by sa uskutočnilo konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular, mohli by sa domáhať opätovného pripísania svojich pohľadávok alebo zvýšenia hodnoty protihodnoty zaplatenej spoločnosťou Banco Santander, a uviedol, že takéto tvrdenie nemôže uspieť, pretože v rámci riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular boli nástroje dodatočného vlastného kapitálu Tier 1 konvertované na akcie, úplne odpísané a zrušené, a nástroje kapitálu Tier 2 boli konvertované, odpísané a v celom rozsahu prevedené na spoločnosť Banco Santander. Z toho vyvodil záver, že bývalí akcionári spoločnosti Banco Popular stratili svoje postavenie akcionárov z dôvodu prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

35 Všeobecný súd teda konštatoval, že v dôsledku výkonu právomoci odpísania a konverzie nástrojov vlastného kapitálu spoločnosti Banco Popular a následne prevodu všetkých akcií vyplývajúcich z tohto výkonu právomoci na Banco Santander odvolateľky už viac neboli majiteľmi nástrojov vlastného kapitálu, ktoré by mohli byť predmetom náhrady na základe článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014, a že odvolateľky sa teda nemohli domáhať toho, že boli priamo dotknuté rozhodnutím SRB nevykonať konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular, keďže na základe tohto ustanovenia nemohli získať žiadnu náhradu. Všeobecný súd z toho vyvodil záver, že rozhodnutie SRB nevykonať konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular nevyvolalo záväzné právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť právne postavenie odvolateliek.

36 Na účely zamietnutia argumentácie odvolateliek Všeobecný súd spresnil, že treba rozlišovať medzi treťou správou o ocenení uvádzanou v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 a konečným *ex post* ocenením uvedeným v článku 20 ods. 11 tohto nariadenia, keďže cieľom tretej správy o ocenení je jednak určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, a jednak im prípadne poskytnúť náhradu. Všeobecný súd sa domnieval, že hoci odvolateľky majú potenciálne právo na náhradu na základe tretej správy o ocenení, nemôžu o túto náhradu žiadať na základe konečného *ex post* ocenenia.

37 Všeobecný súd teda rozhodol, že odvolateľky nie sú priamo dotknuté rozhodnutím SRB nevykonať konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular, keďže toto rozhodnutie nevyvoláva právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť ich právne postavenie.

Návrhy účastníkov konania

38 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

– zrušil výrokovú časť napadnutého uznesenia,

– uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania, ktoré im vznikli v prvostupňovom konaní, a

– uznal ich aktívnu legitimáciu v prvostupňovom konaní.

39 SRB navrhuje, aby Súdny dvor:

– v prvom rade zamietol odvolanie ako neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné,

– subsidiárne, vrátil vec na konanie pred Všeobecným súdom,

– ešte viac subsidiárne, v prípade rozhodovania vo veci samej zamietol žalobu podanú v prvostupňovom konaní a

– uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy tohto konania a konania pred Všeobecným súdom a subsidiárne rozhodol, že o trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

O odvolaní

40 Na podporu svojho odvolania odvolateľky uvádzajú dva odvolacie dôvody. Prvým odvolacím dôvodom tvrdia, že Všeobecný súd sa tým, že nezohľadnil dôsledky prvých dvoch viet článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ako aj porušenia vlastníckeho práva. Druhým odvolacím dôvodom tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 20 ods. 12 písm. a) tohto nariadenia a porušil zásadu zákazu diskriminácie.

O prípustnosti odvolania

41 Podľa SRB je odvolanie neprípustné vzhľadom na článok 170 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, keďže je založené na nových právnych dôvodoch. SRB tiež vyjadrila pochybnosti o možnosti odvolateliek konať v mene fondov, ktoré údajne zastupujú.

42 Túto argumentáciu nemožno akceptovať.

43 Po prvé treba pripomenúť, že z článku 58 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že odvolacie dôvody musia byť založené na tvrdeniach vychádzajúcich z konania pred Všeobecným súdom. Okrem toho podľa článku 170 ods. 1 rokovacieho poriadku odvolaním nemožno meniť predmet sporu pred Všeobecným súdom. Právomoc Súdneho dvora v odvolacom konaní je totiž obmedzená na posúdenie zákonného rozhodovania o žalobných dôvodoch prejednávaných v prvostupňovom konaní (uznesenie z 21. júla 2020, Abaco Energy a i./Komisia, C-436/19 P, neuverejnené, EU:C:2020:606, bod 37, ako aj citovaná judikatúra).

44 Na rozdiel od toho, čo tvrdí SRB, odvolateľky svojimi dvoma odvolacími dôvodmi spochybňujú výklad alebo uplatnenie práva Únie Všeobecným súdom v tom zmysle, že sa domnievajú, že konečné *ex post* ocenenie bolo povinné a že odmietnutie SRB vykonať toto ocenenie malo právne účinky tým, že zmenilo ich právne postavenie ako správcov fondov, ktoré boli držiteľmi akcií spoločnosti Banco Popular.

45 V tejto súvislosti treba spresniť, že otázka jednak údajného zásahu do vlastníckeho práva a jednak otázka predpokladaného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania sú len dôsledkom kritiky výkladu Všeobecného súdu, a teda týchto dvoch žalobných dôvodov. Uvedené dôvody preto nie sú novými odvolacími dôvodmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júla 2016, Tomana a i./Rada a Komisia, C-330/15 P, neuverejnené, EU:C:2016:601, bod 35).

46 Po druhé otázka, či odvolateľky platne konajú v mene fondov, ktorú položila SRB, nie je podložená konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by mohli spochybniť postavenie, ktoré si odvolateľky uplatňujú.

47 Odvolanie je teda prípustné.

O odvolacích dôvodoch

48 Oba odvolacie dôvody treba preskúmať spoločne v rozsahu, v akom odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nezohľadnil dôsledky prvých dvoch viet článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 a nesprávne vyložil článok 20 ods. 12 písm. a) tohto nariadenia. V napadnutom uznesení sa totiž Všeobecný súd správne domnieval, že tieto ustanovenia spolu úzko súvisia. Ďalej bude prípadne potrebné zaoberať sa otázkou údajného porušenia článku 17 Charty základných práv Európskej únie a otázkou zásady rovnosti zaobchádzania.

Argumentácia účastníkov konania

49 V rámci prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nepreskúmal závažné dôsledky článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014. Hoci citoval toto ustanovenie v celom rozsahu, Všeobecný súd následne opomenul uviesť jeho prvé dve vety a výlučne preskúmal význam prvkov uvedených v písmenách a) a b). Tieto ustanovenia pritom jasne a výslovne uvádzajú, že po každom predbežnom ocenení sa musí „čo najskôr“ vykonať konečné *ex post* ocenenie. Ide tu o absolútnu zákonnú povinnosť, ktorá nepodlieha konštatovaniu osobitných okolností, ako je použitie špecifických nástrojov riešenia krízových situácií alebo cieľov uvedených v písmenách a) a b). Jasný zmysel uvedeného ustanovenia teda spočíva v tom, že konečné *ex post* ocenenie sa vyžaduje za každých okolností, keď SRB vychádza z predbežne vykonaného ocenenia z dôvodu naliehavosti situácie.

50 Táto povinnosť je logická vzhľadom na významné výnimky stanovené v rámci správ o predbežných oceneniach, ako aj na drakonické a veľmi široké právomoci vyvlastnenia, ktoré nariadenie č. 806/2014 priznáva SRB. SRB sa tak môže podľa článku 20 ods. 10 tohto nariadenia vyhnúť dodržiavaniu požiadaviek stanovených v článku 20 ods. 7 a 9 uvedeného nariadenia v naliehavých situáciách a nerešpektovať podmienky odseku 1 tohto článku, ktorý stanovuje povinnosť zabezpečiť, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie len v rozsahu, v akom to je rozumne možné vzhľadom na okolnosti.

51 Článok 20 ods. 7 toho istého nariadenia je tiež veľmi dôležitý, pokiaľ ide o ocenenia, pretože stanovuje povinnosť doplniť ocenenie o aktualizovanú súvahu a správu o finančnej pozícii dotknutého subjektu, analýzu a odhad účtovnej hodnoty jeho aktív a zoznam jeho neuhradených súvahových a podsúvahových záväzkov vykázaných v účtovných knihách a záznamoch tohto subjektu s uvedením príslušných veriteľov a poradia pohľadávok. Navyše, keďže predbežné ocenenie musí podľa článku 20 ods. 10 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014 zahŕňať rezervu na dodatočné straty, bolo by v každom prípade odlišné a pravdepodobne nižšie ako konečné ocenenie.

52 Nezávislý expert sám v druhej správe o ocenení vyzval SRB, aby pri jej použití postupovala obozretne, pričom jasne uviedol jej nedostatky, keďže bola vytvorená len v priebehu dvoch týždňov namiesto pôvodne dohodnutých šiestich, bez toho, aby mal prístup k určitým zásadným informáciám, či možnosť prediskutovať závery uvedenej správy s vedením, audítormi, kontrolórmi a inými osobami, ktoré mali dobré vedomosti o spoločnosti Banco Popular.

53 Podmienky stanovené v článku 20 ods. 1 až 9 nariadenia č. 806/2014 boli pritom uložené SRB na to, aby SRB dbala o to, aby vykonané ocenenie bolo dostatočne spoľahlivé a aby bolo rešpektované vlastnícke právo. To je dôvod, pre ktorý sú výnimky z dodržiavania týchto podmienok prípustné len v naliehavých situáciách. Ak po správach o ocenení čo najskôr nenasleduje konečné *ex post* ocenenie, správy o ocenení zostávajú predbežné a tieto podmienky, najmä podmienku, ktorá vyžaduje, aby nezávislá osoba pristúpila k spravodlivému, obozretnému a realistickému zhodnoteniu, by redukovali na zbožné prianie.

54 Odôvodnenie Všeobecného súdu spočívajúce v tom, že sa zaoberá článkom 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014, ako keby sa mal vykladať vo vzťahu k jeho prvkom uvedeným v písmenách a) a b) a v článku 20 ods. 12 tohto nariadenia, by malo vplyv nielen na otázku, kedy sa má poskytnúť náhrada, ale aj na otázku, kedy sa má vykonať konečné *ex post* ocenenie.

55 Všeobecný súd z toho v podstate vyvodil, že vyvlastnené strany majú rovnako ako odvolateľky aktívnu legitimáciu na napadnutie neexistencie konečného *ex post* ocenenia, len ak môžu získať náhradu na základe článku 20 ods. 11 písm. b) uvedeného nariadenia, a že náhrada sa má vyplatiť na základe tohto ustanovenia len vtedy, ak uplatňovaný nástroj riešenia krízových situácií spočíval v použití nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 nariadenia č. 806/2014, nástroja preklenovacej inštitúcie podľa článku 25 tohto nariadenia, alebo nástroja oddelenia aktív podľa článku 26 uvedeného nariadenia.

56 Z toho vyplýva, že akcionári a veritelia nemajú aktívnu legitimáciu a za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, by bolo ťažké si predstaviť, že iné strany než akcionári a vyvlastnení veritelia by mohli mať aktívnu legitimáciu na napadnutie neexistencie konečného *ex post* ocenenia. Výklad Všeobecného súdu teda umožňuje SRB vychádzať z prvej a druhej správy o ocenení, ktoré sú predbežné, veľmi nepresné a mimoriadne nespoľahlivé.

57 Odvolateľky spochybňujú aj argumentáciu, ktorá spočíva v tom, že vyvlastnených veriteľov možno odškodniť podaním žaloby o neplatnosť alebo o náhradu škody proti nesprávnemu rozhodnutiu o riešení krízovej situácie založenej na skutočnosti, že prvá a druhá správa o ocenení sú nepresné. Normotvorca Únie v tejto súvislosti stanovil bezpečnostný mechanizmus, a to povinnosť vykonať konečné *ex post* ocenenie v súlade s článkom 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014, ktorý je viac spôsobilý určiť výšku náhrady škody za týchto okolností, pretože nezávislý hodnotiteľ by mal prístup k všetkým relevantným údajom, čo pravdepodobne nie je prípad veriteľov v rámci žaloby, akou je žaloba uvedená vyššie.

58 Konečné *ex post* ocenenie, ak by sa uskutočnilo, by veľmi pravdepodobne potvrdilo nesprávnosť ocenenia spoločnosti Banco Popular a skutočnosť, že odpísanie dlhopisov, ktoré majú odvolateľky, bolo buď zbytočné, alebo príliš vysoké, čo by viedlo prinajmenšom k nástroju riešenia krízových situácií vyžadujúcemu veľmi odlišné podmienky predaja.

59 Ak by sa SRB po tomto konečnom *ex post* ocenení rozhodla neodškodniť odvolateľky prevzatím ich záväzkov, rozhodnutie SRB a prípadne konečné ocenenie na základe článku 20 ods. 15 tohto nariadenia by v každom prípade mohlo byť napadnuté podaním žaloby o neplatnosť, žaloby o nečinnosť alebo žaloby o mimozmluvnú zodpovednosť podľa článku 340 ZFEÚ.

60 Strata týchto konkrétnych možností má priame účinky na právne postavenie odvolateliek, ktoré sú teda priamo dotknuté rozhodnutím, ktorého zrušenie navrhujú.

61 Odvolateľky vo svojej replike po prvé spochybňujú výklad úlohy rezervy na dodatočné straty zo strany SRB. Po druhé úvaha SRB, podľa ktorej správa o konečnom *ex post* ocenení sa nevyžaduje, pretože odvolateľky disponujú predajnou cenou získanou na základe postupu, ktorý bol v súlade s právnymi predpismi vedený vo verejnej súťaži, je cirkulárna, pretože hodnota vyjadrená v druhej správe o ocenení podmieňovala predmetnú predajnú cenu.

62 V rámci druhého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd v každom prípade dospel k nesprávnemu záveru, že nie sú priamo dotknuté rozhodnutím, ktorého zrušenie navrhujú.

63 Všeobecný súd uviedol dve tvrdenia na podporu tohto záveru, z ktorých obe vychádzajú z nesprávneho výkladu ustanovení nariadenia č. 806/2014, pričom prvé tvrdenie spočíva v tom, že článok 20 ods. 12 tohto nariadenia sa uplatňuje len vtedy, keď SRB použila nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, nástroj preklenovacej inštitúcie alebo nástroj oddelenia aktív, pričom v prejednávanej veci nebol použitý žiadny z nich, a druhé tvrdenie sa týka skutočnosti, že článok 20 ods. 12 uvedeného nariadenia nestanovuje náhradu pre bývalých akcionárov a veriteľov subjektu, ktorého vlastné kapitálové nástroje boli plne konvertované, odpísané a prevedené na tretie osoby.

64 Po prvé článok 20 ods. 12 písm. a) nariadenia č. 806/2014 výslovne odkazuje na „vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov“. Relevantné kapitálové nástroje sú pritom v tomto nariadení definované ako dlhopisy, ktoré vlastnia odvolateľky. Skutočnosť, že toto ustanovenie sa na ne uplatňuje, teda nemožno spochybniť. Všeobecný súd neskúmal túto otázku a vôbec nezohľadnil význam slov „relevantné kapitálové nástroje“ v napadnutom uznesení.

65 Je pravda, že v prejednávanej veci nebol použitý nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Odkaz na článok 20 ods. 12 písm. a) nariadenia č. 806/2014 však treba vykladať spolu s odkazom na odpísanie relevantných kapitálových nástrojov. Toto ustanovenie sa nemôže formálne vykladať tak, že sa uplatní len na odpísanie vyplývajúce z použitia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ale musí zahŕňať prípady, v ktorých sú relevantné kapitálové nástroje odpísané na 100 %, ako je to v prejednávanej veci, bez ohľadu na to, či k tomuto znehodnoteniu dôjde podľa článku 22 ods. 1 tohto nariadenia, alebo z nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov.

66 Po druhé nič nepodporuje výkladu Všeobecného súdu, podľa ktorého odvolateľkám nie je dostupné odškodnenie v súlade s článkom 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014 z dôvodu, že vlastné kapitálové nástroje odvolateliek boli úplne konvertované, odpísané a prevedené na tretiu osobu, konkrétne na Banco Santander za sumu 1 euro.

67 V napadnutom uznesení sa v tejto súvislosti uvádza, že odvolateľky už nie sú majiteľmi vlastných kapitálových nástrojov spoločnosti Banco Popular, ktoré by mohli byť predmetom náhrady, zatiaľ čo toto ustanovenie neobsahuje výnimku uplatniteľnú na pohľadávky veriteľov alebo vlastníkov v prípade, že po odpísaní došlo k odpredaju obchodnej činnosti.

68 Nič neodôvodňuje, aby veritelia a vlastníci relevantných kapitálových nástrojov, ktoré boli odpísané a následne prevedené na základe nástroja odpredaja obchodnej činnosti, nemohli získať odškodnenie, ak bolo toto opatrenie prijaté na základe nedokonalého predbežného ocenenia aktív a čistých pasív banky. Sú dotknutí rovnako, ak nie viac, ako tí, ktorí si zachovávajú vlastnícke právo k relevantným nástrojom. Z toho vyplýva, že odvolateľky sú priamo dotknuté na základe samotného znenia článku 20 ods. 12 písm. a) uvedeného nariadenia.

69 Hoci Všeobecný súd v napadnutom uznesení nepreskúmal otázky osobnej dotknutosti a záujmu na konaní, odvolateľky sa domnievajú, že Súdny dvor by mal napriek tomu preskúmať tvrdenia odvolateliek v tejto súvislosti v záujme hospodárnosti konania.

70 Domnievajú sa, že sa ich rozhodnutie, ktorého zrušenia sa domáhajú, individuálne dotýka v rozsahu, v akom sú súčasťou malého počtu identifikovateľných investorov, ktorí vlastnili dlhopisy vydané spoločnosťou Banco Popular a vyvlastnené SRB.

71 V prejednávanej veci prvá a druhá správa o ocenení, hoci sú mimoriadne nespoľahlivé, boli základom rozhodnutia SRB o odpísaní investícií odvolateliek do základného imania spoločnosti Banco Popular. Rozhodnutie SRB neuskutočniť konečné *ex post* ocenenie, ktoré preukazuje, že SRB konala protiprávne, keď odpisovala majetok odvolateliek, sa odvolateliek osobne dotýka.

72 Na rozdiel od toho, čo tvrdila SRB v prvostupňovom konaní, pokiaľ ide o skutočnosť, že s týmto druhom dlhopisov sa vo veľkej miere obchodovalo na celom svete, čo bráni identifikácii a vyúčtovaniu ich držiteľov, dlhopisy, ktoré SRB vyvlastnila v rozhodnutí o riešení krízovej situácie, sú tam identifikované emisným číslom a ich hodnotou, ich počet teda bol v deň riešenia krízovej situácie 7. júna 2017 známy.

73 Odvolateľky tiež tvrdia, že majú záujem na požadovanom zrušení, ktoré by im v prípade, ak by bolo vyhlásené, bezpochyby prinieslo prospech. V prípade zrušenia by totiž SRB bola povinná vykonať konečné *ex post* ocenenie, ktoré by muselo preukázať, že Banco Popular mala hodnotu viac ako 2 miliardy eur. To teda ukladá SRB povinnosť preskúmať prevzatie hodnoty dlhopisov odvolateliek. Navyše odvolateľky ako veľkí investori v bankách podliehajúcich jednotnému mechanizmu dohľadu majú okrem toho odlišný záujem na zabránení budúcim porušeniam, ktorých sa dopustila SRB v rámci nariadenia č. 806/2014.

74 SRB spochybňuje tak prípustnosť prvého a druhého odvolacieho dôvodu na základe tých istých tvrdení, aké už boli uvedené na podporu neprípustnosti odvolania v celom jeho rozsahu, ako aj dôvodnosť uvedených odvolacích dôvodov.

Posúdenie Súdnym dvorom

75 Na úvod treba zamietnuť tvrdenia SRB týkajúce sa neprípustnosti každého z odvolacích dôvodov na základe dôvodov už uvedených v bodoch 43 až 46 tohto rozsudku, pokiaľ ide o uvedené odvolanie v celom rozsahu, a to, že otázka jednak údajného zásahu do vlastníckeho práva a jednak otázka predpokladaného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania sú len dôsledkom výkladu vytýkaného Všeobecnému súdu, a teda nemôžu meniť predmet sporu, ktorý mu bol predložený.

76 Pokiaľ ide o meritum veci, na úvod treba pripomenúť, že v prejednávanej veci vzhľadom na rýchle zhoršenie finančnej situácie spoločnosti Banco Popular, a najmä nedostatočnú hotovosť, SRB rozhodla, že vhodným nástrojom na riešenie krízovej situácie nie je záchrana pomocou vnútorných zdrojov, ktorá sa podľa nej ukázala ako nedostatočná, ale odpredaj obchodnej činnosti, ako je stanovený v článku 24 nariadenia č. 806/2014. Hoci SRB využila tento nástroj riešenia krízovej situácie, využila svoju právomoc odpísania a konverzie relevantných nástrojov vlastného kapitálu stanovenú v článku 21 nariadenia č. 806/2014.

77 Ako je uvedené v bodoch 7 a 8 tohto rozsudku, cieľom prvej správy o ocenení vypracovanej SRB bolo poskytnúť údaje umožňujúce určiť, či podmienky začatia postupu riešenia krízovej situácie boli splnené, zatiaľ čo druhá správa o ocenení vypracovaná nezávislým expertom určeným zo strany SRB mala odhadnúť hodnotu aktív a pasív spoločnosti Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi, ak by Banco Popular bola subjektom bežného konkurzného konania, ako aj identifikovať údaje jednak umožňujúce prijať rozhodnutie týkajúce sa akcií a nástrojov vlastníctva, ktoré sa majú previesť, a jednak umožňujúce SRB definovať obchodné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Cieľom tretej správy o ocenení, ktorú tiež vypracoval nezávislý expert, bolo zistiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi dotknutými nástrojom riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular zaobchádzalo lepšie, ak by táto inštitúcia bola subjektom bežného konkurzného konania.

78 SRB sa domnievala, že v tomto prípade nebolo potrebné pripraviť *ex post* verziu prvej správy o ocenení ani sa riadiť druhou správou o konečnom *ex post* ocenení. O tejto analýze informovala odvolateľky, ktoré jej v tejto súvislosti kládli otázky, pričom im doručila list z 2. augusta 2018, ktorý zaslala nezávislému expertovi. Odvolateľky požiadali SRB o spresnenia, ktoré im boli poskytnuté listom z 18. decembra 2018. Práve proti tomuto poslednému uvedenému listu smerovala žaloba na prvom stupni.

79 Keďže oba odvolacie dôvody sú založené na tvrdení, že SRB porušila článok 20 nariadenia č. 806/2014, treba pristúpiť k výkladu obsahu tohto ustanovenia z hľadiska odôvodnenia 64 uvedeného nariadenia.

80 Z tohto odôvodnenia 64 vyplýva, že je potrebné rozlišovať medzi ocenením aktív a pasív zlyhávajúcich subjektov, ako ho vykonáva SRB v naliehavých prípadoch, ktoré má predbežnú povahu, a ocenením vykonaným nezávisle, ktorým sa v zásade ukončí táto predbežná povaha.

81 Pokiaľ ide o druhy ocenenia, článok 20 ods. 11 a 16 nariadenia č. 806/2014 výslovne stanovuje dva, a to jednak ocenenie „vykonané podľa odsekov 1 až 15“ a jednak ocenenie „uvedené v odsekoch 16, 17 a 18“. Podľa článku 20 ods. 11 a 16 tieto ocenenia sú a musia zostať odlišné, pochádzajú od nezávislej osoby, ale môžu sa vykonať oddelene alebo súčasne a rovnakou nezávislou osobou.

82 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci tak prvá a druhá správa o ocenení, ako aj prípadné konečné *ex post* ocenenie patria k prvému typu ocenenia, pretože patria do pôsobnosti odsekov 1 až 15 článku 20 nariadenia č. 806/2014, zatiaľ čo tretia správa o ocenení, ktorá patrí pod odseky 16 až 18 uvedeného článku, patrí k druhému typu ocenenia.

83 Je pravda, že existencia iného konečného ocenenia, než je konečné *ex post* ocenenie, ktoré zahŕňa pridanie výrazov „ex post“ k výrazom „konečné ocenenie“ v úvode odseku 11 článku 20 nariadenia č. 806/2014, na rozdiel od konečného ocenenia uskutočneného „*ex ante*“ môže mať vplyv na možnosť SRB odmietnuť vykonať konečné *ex post* ocenenie, pretože konečné ocenenie by už slúžilo ako základ pre rozhodnutie uplatniť nástroj riešenia krízovej situácie alebo rozhodnutie uplatniť právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje, a bolo by tak napadnuteľné prostredníctvom týchto rozhodnutí v súlade s článkom 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014.

84 Tento výklad podporuje aj článok 20 ods. 2 tohto nariadenia, podľa ktorého „ocenenie [sa] považuje za konečné“, ak s výhradou odseku 15 tohto článku 20, teda možnosti nepriamo napadnúť ocenenie prostredníctvom rozhodnutí uvedených v bode 83 tohto rozsudku, „[sú] splnen[é] všetk[y] požiadav[ky] stanoven[é] v odsekoch 1 a 4 až 9“. Medzi tieto požiadavky patrí v článku 20 ods. 1 uvedeného nariadenia požiadavka, aby ocenenie uskutočnila osoba nezávislá od kohokoľvek vrátane SRB a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu.

85 Treba mimochodom uviesť, že to má za následok, že nielenže prvá správa o ocenení vypracovaná SRB (pozri bod 7 tohto rozsudku) má skutočne predbežnú povahu, ale aj to, že aj keby SRB vypracovala *ex post* verziu tejto prvej správy, čo odvolateľky považovali za nevyhnutné (pozri body 19 a 23 tohto rozsudku), takáto verzia by nepredstavovala konečné ocenenie, keďže nebola vypracovaná nezávislou osobou. Ako uviedla generálna advokátka v bode 70 svojich návrhov, vzhľadom na to, že v prejednávanej veci prvú správu o ocenení vypracovala SRB, niet pochýb o jej predbežnej povahe. V prejednávanej veci možno za „konečné ocenenie“ v zmysle článku 20 nariadenia č. 806/2014 považovať iba druhú správu o ocenení, ktorá spĺňa túto podmienku.

86 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o tejto poslednej otázke alebo o vývoji stanoviska SRB v tejto súvislosti, však treba zdôrazniť, že Všeobecný súd správne rozhodol, že za okolností prejednávanej veci by *ex post* ocenenie zostalo bez dôsledkov na právne postavenie odvolateliek, takže list z 18. decembra 2018, ktorý im oznamoval dôvody, pre ktoré SRB nezamýšľala uskutočniť takéto ocenenie, tiež nevytváral právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť ich situáciu.

87 Treba totiž poznamenať, ako to urobila generálna advokátka v bode 85 svojich návrhov, že ak ako v tejto veci neprivilegovaný žalobca podá žalobu o neplatnosť proti aktu, ktorý mu nie je určený, požiadavka, aby sa záväzné právne účinky napadnutého opatrenia dotkli záujmov žalobcu tak, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie, sa potom prekrýva s podmienkami stanovenými v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ (rozsudok z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia, C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 38).

88 Odpoveď, ktorú SRB poskytla odvolateľkám a ktorá sa týkala dôvodov, pre ktoré nezamýšľala uskutočniť konečné *ex post* ocenenie v prejednávanej veci, je založená na účeloch takéhoto ocenenia.

89 Hoci je pravda, ako tvrdia odvolateľky, že znenie úvodnej časti odseku 11 článku 20 nariadenia č. 806/2014 zrejme vyžaduje uskutočnenie konečného *ex post* ocenenia, ak má SRB k dispozícii len predbežné ocenenie, najmä z dôvodu použitia prítomného času oznamovacieho spôsobu vo

výraze „sa vykoná“, ktorý má obvykle imperatívnu povahu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. marca 2020, X (Európsky zatykač – Dvojitá trestnosť), C-717/18, EU:C:2020:142, bod 20], a uvedenia výrazu „čo najskôr“, nič to nemení na tom, že Všeobecný súd dôvodne zdôraznil neexistenciu vplyvu opomenutia vypracovania takejto správy na právne postavenie odvolateliek, najmä vzhľadom na dva ciele konečného *ex post* ocenenia, ktoré sú uvedené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014.

90 V tejto súvislosti dôvod existencie článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 vyjadrený v druhom pododseku tohto ustanovenia vyplýva z jeho dvoch špecifických cieľov, a to „zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v účtovných knihách daného subjektu“ a „podložiť informáciami rozhodnutie odpísať [opätovne pripísať – *neoficiálny preklad*] pohľadávky veriteľov alebo zvýšiť hodnotu vyplatenej protihodnoty, a to v súlade s odsekom 12 [uvedeného] článku [20]“. Hoci znenie tohto druhého cieľa obsahuje dosť široký opis podmienok, ktoré musia viesť k uskutočneniu konečného *ex post* ocenenia, treba konštatovať, ako správne uviedol Všeobecný súd v napadnutom uznesení, že tento opis výslovne odkazuje na článok 20 ods. 12 uvedeného nariadenia, z ktorého vyplýva, že sa uplatňuje len na osobitné situácie, a to na situácie, v ktorých SRB použila nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, nástroj preklenovacej inštitúcie alebo subjektu pre správu aktív.

91 Vzhľadom na osobitosti prejednávanej veci vyhotovenie druhej správy o konečnom *ex post* ocenení, aj keby sa považovalo za povinné, by v každom prípade nezodpovedalo žiadnemu z týchto dvoch cieľov. Ako to teda uviedol Všeobecný súd v bode 43 napadnutého uznesenia, odvolateľky netvrdili, že cieľ uvedený v článku 20 ods. 11 druhom pododseku písm. a) nariadenia č. 806/2014 sa v prejednávanej veci uplatní. Cieľ uvedený pod písmenom b) tohto ustanovenia sa tiež neuplatní, pretože, ako správne zdôraznil Všeobecný súd v bodoch 48 a 49 napadnutého uznesenia, nástrojom riešenia krízovej situácie, ktorý bol prijatý voči spoločnosti Banco Popular, je nástroj odpredaja obchodnej činnosti upravený v článku 24 nariadenia č. 806/2014.

92 Uplatnenie tohto nástroja odpredaja obchodnej činnosti však nepatrí medzi prípady uvedené v článku 20 ods. 12 tohto nariadenia, v ktorých možno vyplatiť náhradu v nadväznosti na konečné *ex post* ocenenie.

93 Napokon v prípade, o aký ide v prejednávanej veci, keď po druhej správe o ocenení nasleduje použitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti, výsledok uvedený v tejto správe je v každom prípade potvrdený alebo vyvrátený predajnou cenou získanou po ukončení verejnej súťaže vedenej v súlade so zákonom. Primeraná cena teda jednoducho zodpovedá skutočnej trhovej cene, ako bola konštatovaná. Nástrojom odpredaja obchodnej činnosti sa tak *de facto* vykryštalizuje akákoľvek diskusia o potenciálnej hospodárskej hodnote aktív prevádzanej inštitúcie. V dôsledku toho prinajmenšom za okolností prejednávanej veci konečné *ex post* ocenenie mohlo len konštatovať túto trhovú hodnotu, takže jeho účinok vo vzťahu k odvolateľkám sa ukázal ako nulový.

94 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie sa musí zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať zostávajúcu časť tvrdení uvedených odvolacích dôvodov, ktorá navyše predstavuje len dôsledok kritiky výkladu Všeobecného súdu, ako to bolo pripomenuté v bode 45 tohto rozsudku.

O trovách

95 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

96 Keďže SRB navrhla, aby bola odvolateľkám uložená povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľky vo svojich odvolacích dôvodoch nemali úspech, je opodstatnené uložiť im povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené zo strany SRB.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC sú povinné nahradiť trovy konania.

Podpisy